

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/89/EU,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,

merten aluesuunnittelun puitteista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan, 100 artiklan 2 kohdan, 192 artiklan 1 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Merialueiden suuri ja jatkuvasti kasvava kysyntä erilaisiin käyttötarkoituksiin, kuten energiaa uusiutuvista lähteistä tuottaviin laitoksiin, öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen, merenkulkua, kalastukseen, ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun, raaka-aineiden erottamiseen, matkailuun, vesiviljelylaitoksiin ja vedenalaiseen kulttuuriperintöön, sekä rannikkoalueiden luonnonvaroihin kohdistuvat moninaiset paineet vaativat suunnitteluun ja hallintaan yhdenmukaista lähestymistapaa.
- (2) Tällainen lähestymistapa valtamerten hoitoon ja meriasioiden hallinnointiin on kehitetty Euroopan unionin yhdenmukaisessa meripolitiikassa, jäljempänä 'YMP', johon sisältyy ympäristöosiona Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY ⁽⁴⁾. YMP:n tavoitteena on tukea merten ja valtamerten kestävä kehitystä ja kehittää yhteensovitetta, johdonmukaista ja avointa päätöksentekoa, joka liittyy sellaisiin unionin alakohtaisiin toimintapolitiikkoihin, joilla on vaikutusta valtameriin, meriin, saariin, rannikkoalueisiin ja syrjäisimpiin alueisiin sekä mereen liittyviin aloihin, mukaan lukien merialuestrategioiden ja makroaluestrategioiden kautta, ja saavuttaa samalla direktiivissä 2008/56/EY tarkoitettu ympäristön hyvä tila.
- (3) YMP:ssä yksilöidään merten aluesuunnittelu läpileikkaavaksi toimintapolitiittiseksi välineeksi, jonka avulla viranomaiset ja sidosryhmät voivat soveltaa yhteensovitetta, yhdenmukaista ja rajatylittävää lähestymistapaa. Soveltamalla ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa edistetään osaltaan meri- ja rannikkoalueiden talouden kestävä kehitystä ja kasvua sekä niiden luonnonvarojen kestävä käyttöä.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Merten aluesuunnittelu tukee ja helpottaa älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun pyrkivän Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia'. Eurooppa-neuvosto hyväksyi strategian 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamissaan päätelmissä, ja sen tavoitteena on parantaa työllisyyttä, tuottavuutta ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta muun muassa edistämällä talouden kilpailukykyä, resurssitehokkuutta ja ympäristöystävällisyyttä. Rannikkoon ja mereen liittyvillä aloilla on merkittävää kestävä kasvun potentiaalia, ja ne ovat keskeisessä asemassa Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa.
- (5) Tiedonannossaan "Sininen kasvu – Meritalouden ja merenkulkualan kestävä kasvun mahdollisuudet" komissio mainitsi useita käynnissä olevia unionin aloitteita, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön Eurooppa 2020 -strategia. Tiedonannossa mainittiin myös useita toimintoja, joihin sinisen kasvun aloitteissa voitaisiin jatkossa keskittyä ja joita voitaisiin riittävällä tavalla tukea merten aluesuunnittelun avulla tarjottavalla sijoittajien luottamuksen ja varmuuden lisäämisellä.
- (6) Merten aluesuunnittelua ja rannikkoalueiden yhdenmukaista käyttöä ja hoitoa on tuettu ja helpotettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1255/2011 ⁽¹⁾. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa voidaan vuosina 2014–2020 tukea Euroopan rakenne- ja investointirahastoista, mukaan lukien Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ⁽²⁾.
- (7) Vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, jäljempänä 'YK:n merioikeusyleissopimus', johdanto-osassa todetaan, että valtamerialueiden käyttöön liittyvät seikat ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa ja niitä on tarkasteltava kokonaisuutena. Valtamerten käytön suunnittelu edistää loogisesti ja jäsentää YK:n merioikeusyleissopimuksessa määrättyjä velvoitteita sekä siinä annettujen oikeuksien käyttöä ja on käytännöllinen väline, joka auttaa jäsenvaltioita täyttämään velvoitteensa.
- (8) Jotta voidaan edistää merialueiden eri käyttötarkoitusten kestävää rinnakkaisuutta ja tarvittaessa tarkoituksenmukaista jakamista eri käyttötarkoituksiin, olisi otettava käyttöön puitteet, joihin sisältyvät ainakin merten aluesuunnittelun järjestäminen jäsenvaltioissa ja sen tuloksena syntyvien aluesuunnitelmien laatiminen.
- (9) Merten aluesuunnittelu edistää omalta osaltaan merialueiden toimintojen tehokasta hallinnointia sekä meri- ja rannikkoalueiden luonnonvarojen kestävää käyttöä, kun se luo puitteet johdonmukaiselle, avoimelle, kestävälle ja näyttöön perustuvalla päätöksenteolla. Tässä direktiivissä olisi sen tavoitteiden saavuttamiseksi säädettävä velvoitteita ottaa käyttöön merten suunnitteluprosessi, jonka tuloksena laaditaan merten aluesuunnitelma tai aluesuunnitelmia; tällaisessa suunnitteluprosessissa olisi otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus ja edistettävä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Tällä direktiivillä ei saisi asettaa uusia velvoitteita, eikä sillä olisi enenkään puututtava siihen, miten jäsenvaltiot käytännössä toteuttavat alakohtaisia politiikkojaan näillä alueilla, vaan sillä olisi pikemminkin pyrittävä edistämään näitä politiikkoja suunnitteluprosessin kautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin voimassa olevan lainsäädännön soveltamista energian, liikenteen, kalastuksen ja ympäristön aloilla.
- (10) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeudellinen selkeys, merten aluesuunnittelun maantieteellinen soveltamisala olisi määriteltävä unionin ja kansainvälisen merioikeuden nykyisten oikeudellisten välineiden, erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen, mukaisesti. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan merirajojen ja merialueiden lainkäyttövallan osalta.
- (11) Vaikka on asianmukaista, että unioni säättää puitteet merten aluesuunnittelulle, jäsenvaltiot ovat omilla merivesillään edelleen toimivaltaisia ja vastuussa tällaisten suunnitelmien muodosta ja sisällöstä, institutionaaliset järjestelyt ja tapauksen mukaan merialueiden jakaminen eri toiminnoille ja käyttötarkoituksiin mukaan luettuina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1255/2011, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, yhdenmukaisen meripolitiikan edelleenkehittämistä koskevasta tukiohjelmasta (EUVL L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) Suhteellisuuden ja toissijaisuuden noudattamiseksi ja hallinnollisen lisätaakan saattamiseksi mahdollisimman pieneksi tämä direktiivi olisi niin pitkälle kuin mahdollista saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantava täytäntöön olemassa olevien kansallisten, alueellisten ja paikallisten sääntöjen ja mekanismien pohjalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2002/413/EY⁽¹⁾ ja neuvoston päätöksessä 2010/631/EU⁽²⁾ esitetyt mukaan luettuina.
- (13) Merivesien ekosysteemeihin ja merialueiden luonnonvaroihin kohdistuu merkittäviä paineita. Ihmisen toiminnalla mutta myös ilmastonmuutoksella, luonnonkatastrofeilla ja rantaviivan muutoksilla, kuten eroosiolla ja vesijätöllä, voi olla vakavia vaikutuksia rannikkoalueiden talouden kehitykseen ja kasvuun sekä merialueiden ekosysteemeihin, mikä johtaa ympäristön tilan heikkenemiseen, biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen ja ekosysteemipalvelujen huonontumiseen. Näihin eri paineisiin olisi kiinnitettävä niiden vaatimaa huomiota merten aluesuunnitelmia laadittaessa. Merialueiden terveet ekosysteemit ja niiden lukuisat ekosysteemipalvelut voivat suunnittelupäätöksiin integroituina tuottaa lisäksi merkittävää hyötyä elintarviketuotannon, virkistys- ja matkailun, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, rantaviivan muutosten hallinnan ja katastrofien ehkäisyn alalla.
- (14) Jotta voidaan edistää merialueiden talouden kestävä kasvua, merialueiden kestävä kehitystä sekä merialueiden luonnonvarojen kestävä käyttöä, merten aluesuunnittelussa olisi sovellettava direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa, että kaikista toiminnoista aiheutuva kokonaispaine pysyy tasolla, joka on yhteensopiva ympäristön hyvän tilan saavuttamisen kanssa, ja että merten ekosysteemien kyky reagoida ihmisen toiminnasta aiheutuviin muutoksiin ei vaarannu, samalla kun edistetään merellisten hyödykkeiden ja palvelujen kestävä käyttöä sekä nykyisille että tulevien sukupolvien toimesta. Ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa olisi lisäksi sovellettava siten, että sitä mukautetaan eri merialueiden erityisiin ekosysteemeihin ja muihin erityispiirteisiin, ja siten, että siinä otetaan huomioon meriä koskevien alueellisten yleissopimusten piirissä parhaillaan tehtävä työ, jossa hyödynnetään nykyistä tietämystä ja saatuja kokemuksia. Tämä lähestymistapa mahdollistaa myös helposti mukautuvan hallinnoinnin, jolla varmistetaan hienosäätö ja jatkokehitys kokemusten ja tietämyksen lisääntyessä, kun otetaan huomioon merialueitasolla saatavissa olevat tiedot tämän lähestymistavan toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ennalta varautumisen periaate sekä periaate, jonka mukaan olisi toteutettava ennalta ehkäiseviä toimia, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa määrätään.
- (15) Merten aluesuunnittelulla edistetään osaltaan ainakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽³⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002⁽⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽⁵⁾, neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 884/2004/EY⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽⁸⁾ ja direktiivin 2008/56/EY, tavoitteiden toteutumista ottamalla huomioon 3 päivänä toukokuuta 2011 annettu komission tiedonanto ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020”, 20 päivänä syyskuuta 2011 annettu komission tiedonanto ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa”, 16 päivänä huhtikuuta 2013 annettu komission tiedonanto ”EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi” ja 21 päivänä tammikuuta 2009 annettu komission tiedonanto ”EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset” sekä soveltuvin osin, unionin aluepolitiikka, mukaan luettuina merialue- ja makroaluestrategiat.
-
- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2002/413/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 2002, rannikkoalueiden yhdenmetyt käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa (EYVL L 148, 6.6.2002, s. 24).
- ⁽²⁾ Neuvoston päätös 2010/631/EU, annettu 13 päivänä syyskuuta 2010, Välimeren merellisen ympäristön ja rannikkoalueiden suojelusta koskevaan yleissopimukseen liittyvän Välimeren rannikkoalueiden yhdenmetyt käyttöä ja hoitoa koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 279, 23.10.2010, s. 1).
- ⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59).
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).
- ⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 884/2004/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiseksi liikenteen alalla tehdyn päätöksen N:o 1692/96/EY muuttamisesta (EUVL L 167, 30.4.2004, s. 1).
- ⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Meri- ja rannikkoalueiden toiminnot ovat usein tiiviisti sidoksissa toisiinsa. Jotta voidaan edistää merialueiden kestäväää käyttöä, merten aluesuunnittelussa olisi otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus. Tästä syystä merten aluesuunnittelu voi olla erittäin merkittävässä asemassa määrittäessä suuntauksia, jotka liittyvät ihmisten merellä harjoittamien toimintojen kestäväan ja yhdenmukaiseen hallintoon, elinympäristön säilyttämiseen, rannikkoalueiden ekosysteemien herkkyyteen, eroosioon sekä sosiaalisiin ja taloudellisiin tekijöihin. Merten aluesuunnittelulla olisi pyrittävä integroimaan rannikkoalueiden joidenkin käyttötarkoitusten tai toimintojen ja niiden vaikutusten merellinen ulottuvuus ja tekemään lopulta mahdolliseksi yhdenmukainen ja strateginen visio.
- (17) Tämä puitedirektiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan kaavoituksen alalla, mukaan luettuna maa-alueiden tai maankäytön suunnittelujärjestelmä, jonka avulla suunnitellaan, miten maa- ja rannikkoalueita olisi käytettävä. Jos jäsenvaltiot soveltavat aluesuunnittelua rannikkovesiin tai niiden osiin, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava näihin vesiin.
- (18) Merten aluesuunnittelun olisi katettava koko jakso ongelmien ja mahdollisuuksien määrittelystä tietojen keruun, suunnittelun, päätöksenteon, toteutuksen, uudelleentarkastelun ja ajan tasalle saattamisen kautta toteutuksen seurantaan, ja siinä olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus ja paras käytettävissä oleva tieto. Olisi hyödynnettävä mahdollisimman hyvin mekanismeja, joista säädetään nykyisessä tai tulevassa lainsäädännössä, komission päätös 2010/477/EU⁽¹⁾ ja komission Meriosaaminen 2020 -aloite mukaan luettuina.
- (19) Merten aluesuunnittelun tärkeimpänä tarkoituksena on edistää kestäväää kehitystä ja osoittaa merialueiden käyttö erilaisiin merellisiin tarkoituksiin sekä hallita alueiden käyttötarkoituksia ja niitä koskevia ristiriitoja merialueilla. Merten aluesuunnittelulla pyritään myös määrittelemään ja rohkaisemaan useaa eri käyttötarkoitusta asiaan liittyvän kansallisen politiikan ja lainsäädännön mukaisesti. Jotta tähän voidaan päästä, jäsenvaltioiden on tarpeen ainakin varmistaa, että suunnitteluprosessissa tai -prosesseissa laaditaan kattava suunnitelma, jossa määritellään merialueiden eri käyttötarkoitukset ja otetaan huomioon ilmastomuutoksen aiheuttamat pitkän aikavälin muutokset.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi kuultava asianomaisia jäsenvaltioita ja sovitettava suunnitelmiaan yhteen niiden kanssa sekä tehtävä yhteistyötä asianomaisella merialueella kolmansien maiden viranomaisien kanssa kyseessä oleville jäsenvaltioille ja kolmansille maille unionin tai kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti kuuluvien oikeuksien ja velvoitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja lähialueilla olevien kolmansien maiden välinen toimiva rajatylittävä yhteistyö edellyttää, että kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset on määritetty. Jäsenvaltioiden on näin ollen tarpeen nimetä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen vastaamaan tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Eri merialueet, niiden osa-alueet ja rannikkoalueet poikkeavat toisistaan merkittävästi, joten tässä direktiivissä ei ole tarkoituksenmukaista säätää yksityiskohtaisesti siitä, millaisia tällaisten yhteistyömekanismien olisi oltava.
- (21) Merialueiden hallinnointi on monitahoista, ja siinä on mukana eri hallintotasojen viranomaisia, talouden toimijoita ja muita sidosryhmiä. Jotta kestäväää kehitystä voidaan edistää tehokkaasti, on keskeistä, että sidosryhmiä, viranomaisia ja yleisöä kuullaan tässä direktiivissä tarkoitettujen merten aluesuunnitelmien laadinnan asianmukaisessa vaiheessa ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Hyvä esimerkki julkista kuulemisesta koskevista säännöksistä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2010/477/EU, annettu 1 päivänä syyskuuta 2010, merivesien hyvän ekologisen tilan arvioinnissa käytettävistä perusteista ja menetelmästandardeista (EUVL L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/ETY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUV L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Jäsenvaltiot voivat merten aluesuunnitelmien kautta vähentää muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja kustannuksia. Merten aluesuunnitelmien aikataulujen olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaiset niiden aikataulujen kanssa, joista säädetään muussa asiaan kuuluvassa lainsäädännössä, erityisesti seuraavissa: direktiivi 2009/28/EY, jossa edellytetään, että uusiutuvien energialähteiden osuus energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2020 on vähintään 20 prosenttia, ja jossa mainitaan lupa-, todistus- ja suunnittelumenettelyjen, aluesuunnittelu mukaan luettuna, yhteensovittaminen tärkeänä tekijänä uusiutuvista lähteistä saatavaa energiaa koskevien unionin tavoitteiden saavuttamisessa; direktiivi 2008/56/EY ja päätöksen 2010/477/EU liitteessä olevan A osan 6 kohta, joissa edellytetään jäsenvaltioiden toteuttavan tarvittavat toimenpiteet meriympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi vuoteen 2020 mennessä ja yksilöidään merten aluesuunnittelu välineeksi, jolla tuetaan ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan soveltamista ihmisen toiminnan hallintaan ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi; päätös N:o 884/2004/EY, jossa edellytetään, että vuoteen 2020 mennessä perustetaan Euroopan laajuinen liikenneverkko liittämällä toisiinsa Euroopan maa-, meri- ja ilmaliikenteen infrastruktuuriverkot.
- (23) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/42/EY ⁽¹⁾ otetaan käyttöön ympäristövaikutusten arviointi, joka on tärkeä väline, jolla ympäristönäkökohdat sisällytetään suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen. Jos merten aluesuunnitelmilla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, niihin sovelletaan direktiiviä 2001/42/EY. Jos merten aluesuunnitelmiin sisältyy Natura 2000 -alueita, tällaiset ympäristövaikutusten arvioinnit voidaan päällekkäisyyksien välttämiseksi yhdistää direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan vaatimuksiin.
- (24) Jotta voidaan varmistaa, että merten aluesuunnitelmat perustuvat luotettaviin tietoihin ja jotta voidaan välttää hallinnollista taakan lisääntymistä, on olennaista, että jäsenvaltiot hyödyntävät parhaita käytettävissä olevia tietoja rohkaisemalla asiaankuuluvia sidosryhmiä jakamaan tietoja ja käyttämällä olemassa olevia tiedonkeruumekanismeja ja -välineitä, kuten niitä, jotka on kehitetty Meriosaaminen 2020 -aloitteen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ⁽²⁾ yhteydessä.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava jäljennökset merten aluesuunnitelmistaan ja niiden ajan tasalle saattamisista komissiolle, jotta tämä voi seurata tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Komissio käyttää jäsenvaltioiden toimittamia ja muita unionin lainsäädännön nojalla saatavilla olevia olemassa olevia tietoja tiedottaakseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanossa saavutetusta edistyksestä.
- (26) On olennaisen tärkeää saattaa tämä direktiivi oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska unioni on hyväksynyt useita poliittisia aloitteita, jotka on määrä toteuttaa vuoteen 2020 mennessä ja joita pyritään tukemaan ja täydentämään tällä direktiivillä.
- (27) Olisi suhteetonta ja tarpeetonta velvoittaa vailla meriyhteyttä olevaa jäsenvaltiota saattamaan tämä direktiivi osaksi lainsäädäntöään ja panemaan se täytäntöön. Tämän vuoksi tällaiset jäsenvaltiot olisi vapautettava velvoitteesta saattaa tämä direktiivi osaksi lainsäädäntöään ja panemaan se täytäntöön,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tällä direktiivillä luodaan merten aluesuunnittelulle puitteet, joilla pyritään edistämään merialueiden talouden kestävää kasvua, merialueiden kestävää kehitystä ja merialueiden luonnonvarojen kestävää käyttöä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Näissä unionin yhdenmetyyn meripolitiikkaan kuuluvissa puitteissa säädetään merten aluesuunnittelun järjestämisestä ja toteuttamisesta jäsenvaltioissa siten, että pyritään edistämään 5 artiklassa täsmennettyjä tavoitteita ottaen huomioon maa- ja merialueiden välisen vuorovaikutuksen ja tehostetun rajatylittävän yhteistyön YK:n merioikeusyleissopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden merivesiin, tämän kuitenkin rajoittamatta muun unionin lainsäädännön soveltamista. Sitä ei sovelleta sellaisiin rannikkovesiin tai niiden osiin, jotka kuuluvat jonkin jäsenvaltion kaavoituksen piiriin, edellyttäen että tämä ilmoitetaan sen merten aluesuunnitelmissa.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta toimintaan, jonka ainoana tarkoituksena on puolustus tai kansallinen turvallisuus.
3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan suunnitella ja määritellä merten aluesuunnitelmiansa laajuus ja soveltamisala merivesillä. Sitä ei sovelleta kaavoitukseen.
4. Tämä direktiivi ei vaikuta merivesiä koskeviin jäsenvaltioiden täysivaltaisiin oikeuksiin ja lainkäyttövaltaan, jotka kuuluvat niille kansainvälisen oikeuden, erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen mukaisesti. Tämän direktiivin soveltaminen ei etenkään vaikuta siihen, miten jäsenvaltiot määrittävät ja rajaavat merirajat YK:n merioikeusyleissopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'yhdenmetyllä meripolitiikalla' (YMP) unionin politiikkaa, jonka tarkoituksena on edistää yhteensovitettua ja johdonmukaista päätöksentekoa, jonka tavoitteena on maksimoida jäsenvaltioiden ja erityisesti unionin rannikko- ja saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden sekä mereen liittyvien alojen kestävä kehitys, talouskasvu ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus johdonmukaisella meriasioihin liittyvällä politiikalla ja asiaa koskevalla kansainvälisellä yhteistyöllä;
- 2) 'merten aluesuunnittelulla' prosessia, jossa asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset tarkastelevat ja organisoivat ihmisen toimintaa merialueilla ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamiseksi;
- 3) 'merialueella' direktiivin 2008/56/EY 4 artiklassa tarkoitettua merialuetta;
- 4) 'merivesillä' direktiivin 2008/56/EY 3 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä vesiä, merenpohjaa ja tämän sisustaa, direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyjä rannikkovesiä sekä niiden merenpohjaa ja tämän sisustaa.

II LUKU

MERTEN ALUESUUNNITTELU

4 artikla

Merten aluesuunnittelun järjestäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä merten aluesuunnittelu.
2. Näin toimiessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus.

3. Tuloksena syntyvä yksi tai useampi suunnitelma laaditaan ja toteutetaan jäsenvaltioiden määrittämät instituutio- ja hallintotasot huomioon ottaen. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan suunnitella ja määritellä näiden yhden tai useamman suunnitelman muoto ja sisältö.

4. Merten aluesuunnittelulla on pyrittävä edistämään 5 artiklassa lueteltuja tavoitteita, ja sen on täytettävä 6 ja 8 artiklassa säädetty vaatimukset.

5. Merten aluesuunnitelmia laatiessaan jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon merialueiden erityispiirteet, asian kannalta olennaiset nykyiset ja tulevat toiminnot ja käyttötarkoitukset sekä niiden vaikutukset ympäristöön, samoin kuin luonnonvarat, ja kiinnitettävä huomiota myös maa- ja merialueiden väliseen vuorovaikutukseen.

6. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää merten aluesuunnitteluun ennen tämän direktiivin voimaantuloa laadittuja tai laadittavina olleita kansallisia politiikkoja, säännöksiä tai mekanismeja tai ne voivat käyttää niitä pohjana edellyttäen, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.

5 artikla

Merten aluesuunnittelun tavoitteet

1. Merten aluesuunnitelmia laatiessaan ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat näkökohdat tukeakseen merta koskevan alan kestävä kehitystä ja kasvua ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa noudattaen, ja edistää asiaankuuluvien toimintojen ja käyttötarkoitusten rinnakkaisuutta.

2. Jäsenvaltioiden on merten aluesuunnitelmiansa avulla pyrittävä edistämään meren energia-alojen, meriliikenteen, kalastuksen ja vesiviljelyalan kestävä kehitystä sekä ympäristön säilyttämistä, suojelua ja parantamista, kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia mukaan luettuna. Tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat asettaa muita tavoitteita, kuten kestävän matkailun edistäminen ja raaka-aineiden kestävä erottaminen.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan määritellä, millä tavalla ja millä painoarvolla eri tavoitteet tuodaan esiin niiden yhdessä tai useammassa merten aluesuunnitelmassa.

6 artikla

Merten aluesuunnittelun vähimmäisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava menettelyvaiheet, joilla edistetään 5 artiklassa lueteltuja tavoitteita ottaen huomioon asiaankuuluvat merivesien toiminnot ja käyttötarkoitukset.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on

a) otettava huomioon maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus;

b) otettava huomioon ympäristöön liittyvät, taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat sekä turvallisuuteen liittyvät näkökohdat;

c) pyrittävä edistämään merten aluesuunnittelun ja sen tuloksena laadittavan yhden tai useamman suunnitelman ja muiden prosessien, kuten rannikkoalueiden yhdenmisen käytön ja hoidon tai vastaavien virallisten tai epävirallisten käytäntöjen, johdonmukaisuutta;

d) varmistettava sidosryhmien osallistuminen 9 artiklan mukaisesti;

e) järjestettävä parhaiden käytettävissä olevien tietojen käyttö 10 artiklan mukaisesti;

f) varmistettava rajatylittävä yhteistyö jäsenvaltioiden välillä 11 artiklan mukaisesti;

g) edistettävä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa 12 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava merten aluesuunnitelmia uudelleen sopivaksi katsomallaan tavalla, mutta kuitenkin vähintään kymmenen vuoden välein.

7 artikla

Maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus

1. Maa- ja merialueiden välisen vuorovaikutuksen huomioon ottamiseksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat, jos tämä ei ole jo osa merten aluesuunnitteluprosessia, käyttää muita virallisia tai epävirallisia prosesseja, kuten rannikkoalueiden yhdenmukaista hoitoa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tulokset käyvät ilmi niiden merten aluesuunnitelmissa.

2. Jäsenvaltioiden on merten aluesuunnittelun avulla pyrittävä edistämään sen tuloksena laadittavan yhden tai useamman merten aluesuunnitelman ja muiden asiaankuuluvien prosessien johdonmukaisuutta, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 2 artiklan 3 kohdan soveltamiseen.

8 artikla

Merten aluesuunnitelmien laatiminen

1. Merten aluesuunnittelua toteuttaessaan jäsenvaltioiden on laadittava sellaisia merten aluesuunnitelmia, joissa yksilöidään asian kannalta merkityksellisten nykyisten ja tulevien toimintojen sekä merivesiensä käyttötarkoitusten alueellinen ja ajallinen jakautuminen, jotta voidaan edistää 5 artiklassa säädettyjä tavoitteita.

2. Näin toimiessaan ja 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava huomioon toimintojen ja käyttötarkoitusten asiaankuuluvat vuorovaikutukset. Jäsenvaltioiden toimivaltaa rajoittamatta voivat mahdollisiin toimintoihin, käyttötarkoituksiin ja etuihin sisältyä seuraavat:

- vesiviljelyalueet,
- kalastusalueet,
- öljyn, kaasun ja muiden energialähteiden, mineraalien ja kiviaineksen etsintään, hyödyntämiseen ja erottamiseen sekä energian tuottamiseen uusiutuvista tarkoitettut laitokset ja infrastruktuurit,
- meriliikennereitit ja liikennevirrat,
- sotilasharjoituksissa käytettävät alueet,
- luonnon- ja lajiensuojelualueet sekä suojellut alueet,
- raaka-aineiden erottamisalueet,
- tieteellinen tutkimus,
- merenalaiset kaapelit ja putket,
- matkailu,
- vedenalainen kulttuuriperintö.

9 artikla

Yleisön osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä yleisölle mahdollisuus osallistua merten aluesuunnitelmien laadintaan tiedottamalla kaikille asianomaisille osapuolille ja kuulemalla asiaankuuluvia sidosryhmiä, viranomaisia ja yleisöä varhaisessa suunnitelmien valmisteluvaiheessa unionin lainsäädännössä vahvistettujen asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että asiaankuuluvat sidosryhmät, viranomaiset ja yleisö saavat suunnitelmat käyttöönsä niiden valmistuttua.

10 artikla

Tietojen käyttö ja jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä merten aluesuunnitelmia varten tarvittavien parhaiden käytettävissä olevien tietojen käyttö ja päätettävä, miten ne järjestävät tietojen jakamisen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin voivat sisältyä muun muassa

a) edellä 8 artiklassa tarkoitettuja toimintoja koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti kerätyt ympäristöä, yhteiskuntaa ja taloutta koskevat tiedot;

b) merivesiä koskevat fysikaaliset tiedot.

3. Pannessaan täytäntöön 1 kohtaa jäsenvaltioiden on käytettävä asiaankuuluvia välineitä ja keinoja, mukaan luettuina ne, jotka ovat jo saatavilla olevat YMP:n ja muiden asiaan liittyvien unionin politiikkojen, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY mainittujen politiikkojen, perusteella.

11 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Osana suunnittelu- ja hallinnointiprosessia jäsenvaltioiden, joilla on yhteinen meriraja, on tehtävä yhteistyötä pyrkien varmistamaan, että merten aluesuunnitelmat ovat johdonmukaisia ja ne on sovitettu yhteen koko kyseessä olevalla merialueella. Tällaisessa yhteistyössä on otettava huomioon erityisesti luonteeltaan ylikansalliset seikat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä tehdään seuraavasti:

a) olemassa olevien alueellisten institutionaalisten yhteistyörakenteiden, kuten meriä koskevien alueellisten yleissopimusten avulla; ja/tai

b) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten verkostojen tai rakenteiden kautta; ja/tai

c) millä tahansa muulla tavalla, joka on 1 kohdan vaatimusten mukainen, esimerkiksi merialuestrategioiden yhteydessä.

12 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehtävä yhteistyö

Jäsenvaltioiden on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa merten aluesuunnittelua koskevissa tomissaan asianomaisilla merialueilla ja kansainvälisen oikeuden ja yleissopimusten mukaisesti, muun muassa käyttämällä olemassa olevia kansainvälisiä foorumeja tai hyödyntämällä alueellista institutionaalista yhteistyötä.

III LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luettelo näistä toimivaltaisista viranomaisista sekä tämän direktiivin liitteessä luetellut tiedot.

3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdan mukaisesti annettuihin tietoihin tehdyt muutokset kuuden kuukauden kuluessa muutoksen voimaantulosta.

14 artikla

Seuranta ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava jäljennökset merten aluesuunnitelmista, olemassa olevat ja asiaan vaikuttavat tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat selvitykset mukaan luettuina, ja kaikista niihin myöhemmin tehdyistä ajan tasalle saattamisista komissiolle ja muille jäsenvaltioille, joita asia koskee, kolmen kuukauden kuluessa niiden julkaisemisesta.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymistä koskevan kertomuksen viimeistään vuoden kuluttua merten aluesuunnitelmien laatimiselle asetetun määräajan umpeutumisesta ja tämän jälkeen joka neljäs vuosi.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Edellä 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi viranomainen on nimettävä viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2016.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen merten aluesuunnitelmien on laadittava mahdollisimman pian ja viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021.

4. Velvoitetta saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön ei sovelleta jäsenvaltioihin, joilla ei ole meriyhteyttä.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

LIITE

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

- 1) Asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite – nimetyn yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen virallinen nimi ja osoite.
 - 2) Asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellinen asema – lyhyt selvitys yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta asemasta.
 - 3) Vastuu – lyhyt selvitys asianomaisen yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisista ja hallinnollisista vastuusta ja tehtävistä asianomaisilla merivesillä.
 - 4) Osallisuus – jos asianomainen yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen toimii muita toimivaltaisia viranomaisia yhteen sovittavana elimenä, viimeksi mainituista on toimitettava luettelo sekä tiivistelmä yhteensovittamisen varmistamiseksi luoduista instituutioiden välisistä suhteista.
 - 5) Alueellinen yhteensovittaminen – on toimitettava tiivistelmä sellaisten jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen varmistamiseksi luoduista järjestelyistä, joilla on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia merivesiä samalla merialueella tai sen osa-alueella.
-